

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XII. An circa Personarum in Diuinis Aequalitatem Gantilizet Caluinus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

Q V A E S T I O XII.

An circa Personarum in Diuinis AEquitatem Gentilizent Calvinistæ?

LUTHERO-CALVINISTARVM doctrina communis hodie nobiscū in hoc consentit, quod plerique docent Vnitatem in Trinitate; præter Transylvanos.

CALVINVS autem, quem Valentiniū re & nomine Gentilem, natione Hispanum, stylo primum confudit; deinde & gladio Magistratus Genevensis, vel in carcere nexum, cancreque palinodiam paratum, est ad necem vique, & ad orcum persecutus: eiusdem tamen Arianismos demum non abhorruit; sed amauit, ac propugnat infelixistos:

I. GENTILIS Italia Prothesi septima: Solus Pater est unus Deus. Octauā Solus Pater est autō eos, id est, à nullo superiora essent rati, sed à se ipso Deus. Nonā Qui Unum Deum in Proprietates, & Personas distinguunt; vel sibi Prestigia facit, vel necessariō Unius Dei Substantiam dividit, atque discribit. Undecimā. Genitus à Genitore numero differt; non Potestate, scientia, aut natura diuersitate. Duodecimā. Unus Deus, & λόγος eius, duas eisdem natura substantia intelligentes, id est, duo aterni Spiritus consubstantiales, congruo gradu, ordine, & proprietate distincti. &c.

2. Georgius Niger apud Stancarum libro contra Pinzonos ait: Ego cū Sarmito & aliis, nolumus credere, quod Filius Dei sit Patri aequalis, sed Minorem Patrem afferimus. Quā cauſā Symbolum Athanasii, vocant Sathanā filium.

3. CALVINVS, inquam, similia sensit & docuit: præsertim Filium Dei Patre minore Deum esse. Sic & LUTHERVS cum Synonymis Vide fusè recitatos ipsos suprà quest. 9. Refutatos quoque obiter in mea Genealog. quest. 5. & in Antichristo q. 5. Ergo isti Gentilizant; imò re ipsa sunt Gentilistæ, id est, germani Ariani, & Machometani, ac pe- ne Judæi: teste Hunnio in suo Caluino Iudaizante.

AUTOR. Sic contrā. I. Quem ve-

teris Testamenti complura loca vocant vnum verum Deum Israēl; eadem ipsa Nouum Testamentū exponit de Christo: Ergo Christus est idem vnu verus Deus Israēl. At in illo Deo Veteris Instrumenti nihil Inæquale usquam significatur aut reuelatur: Ergo Christus, quā Deus, Aequalis est Patri, ut & Consubstantialis.

Antecedens testatum reddamus. 1. Exod. 20. Ego sum Dominus Deus tuus, qui te eduxi de terra AEgypti. Id est, ait Iudas in Canon. IESVS, populum de AEgypto salvans, secundō eos, qui non crediderunt, perdidit.

2. Psal. 67. Dominus in eis in Sennā in sanctis. Ascendisti in altum, cepisti captivitatem, accipisti dona in hominibus. Id est, Ephet. 4. Vnicuique nostrum data est gratia, secundum mensuram donationis Christi. Propter quod dixit: Ascendens in altum. &c.

3. Ila 6. Vidi Dominum sedentem &c. qualis isthic describitur Maiestas Dei; talis & in Nov. Test. delineatur, Iohann. 12. & Apoc. 4. 4. Ila. 4. Ego Deus, & non est altus: In membris ipso iuravi: quia mihi curuabitur omne genus. Ita Rom. 14. Omnes stabimus ante tribunal Christi. Scriptum est enim, Viuo ego, dicit Dominus, quia mihi flectetur omne genus.

4. Isa. 35. Deus ipse veniet, & saluabit nos: Tunc aperientur oculi eorum, & aures surdorum patebunt, & salies sicut ceruus claudus. &c. Id de seipso Christus exposuit Matt. 11. Nunciate Iohanni, &c. cœcidident, surdi audiunt, claudi. &c.

III. SIBYLLA præcinuere Iesum Christum Vnum verum Deum, Patri aequalem, in carne venturum. At Clemens, lib. 6. Sermonatum, alterit Apostoli Pauli

Paulum gentiles ad Sibyllarum lectitationem admonuisse. SS. Patres vero, Iustinus, August. &c. citant eas percrebro. Et Erythraea canit in Vaticinio, cuius initiales literæ reddunt has voces, IESVS Christus Dei Filius: Salvator, Crux, quod istis concluditur:

Vnus & eternus Deus; hic Salvator, & Idem Christus; pro nobis passus: Quem carmina signant.

III. VISIONVM & MIRACVLORVM diuina testimonia super Aequalitatem Confustantiali, seu ὁμοστια recitat per illustria illustriss. Card. Bellarm. lib. 1. de Christo cap. 12. Quibus in prælens supersedebit studium breuitatis.

IV. D. THOMAS p. 1. q. 42 a. 1. Necesse est ponere Aequalitatem in Personis. Quidam, lib. 9. Metaph. textus 16. 17. æquale dicitur quasi per negationem majoris & minoris; non autem possumus in Diuinis ponere maius & minus. Quia, ait Boëtius lib. de Trin. Eos differentia, scilicet Deitatis, comitatur, qui vel augent, vel minuant: ut Arsus: qui gradibus numerorum, Trinitatem variantes distractabunt, atq. in pluralitatem deducunt.

Ratio est: Quia Inæqualium non potest esse una Quantitas numero: Quætitas autem in Diuinis non est aliud, quæ Essentia: Vnde si esset inæqualitas in Personis diuinis, non esset in eis Una Essentia: & sic essent tres Personæ Vnus Deus; quod est impossibile. Oportet igitur Aequalitatem ponere in Diuinis.

Vnde S. August. lib. de fide. c. 1. to. 3. Aequalitas intelligitur in Patre, Filio, & Spiritu S. in quantum nullus horum aut precedit aeternitate, aut excedit magnitudine, aut superat potestate. &c. Plura in mea Genealogia quæst. 5.

Q VÆSTIO XIII.

Qualis sit facta Christo Attributorum Dei Communicatio?

LUTHERVS in Cor. de Nat. Dom. Duo CERI-
STI sunt: Vnus Christus est DEVS Omnipotens: Alter Christus est Homo non Omnipotens. Quocirca, duos habet filios Deus Luthero. 1. Brentius, pag. 13. Recognitionis sua, patre suo Luthero adficit audacter; Diferentem, inquit, inter Christum & alios homines non propriæ Inhabitacione Filij Dei in Filio hominis; sed Communicatione Proprietatum, quibus Filius homini ab inabitante Filio Dei ornatur.

C ALVINVS lib. contra Gentilem pag. 917. Si Essentiam Pater Communicauit, cum Filio, vel ex solido communicauit, vel ex parte: Si ex parte, dimidius Deus est: Si ex solido, in ipso Patre Euauit. Rursus ibid. Si Patris Essentia est in Filio; erit etiam in eo Persona Patris.

A V T O R Euax; quam argutæ consequētiae? Eas nec Carneades helleboro purgatus refellat; nendum pransus. Vide, & Ride Camelum saltantem.

Atar: 1. Acclamat eti anonymous Caluinista quidam apud Feuardentium in Dialogo: Incommunicabilis est essentia diuina. 2. Ad uolant Caluino suo suffragatores Samosateni noui, Blandrara Disput. 6. Albana, Transylvani Ministri lib. 2. Cap. 7. Et hætesiarcha eorum Nestorius, apud Theodoreum lib. 4. haret fabul. Quorum ista assertio paullò mitior: Christus homini communicatam à Deo Divinitatem esse; non per generationem aeternam, Sed per Unctionem gratia & Inhabitationem: Ac proinde Posse Christum dici Deum; sed Deum Factum, Temporalem, Non aeternum.

Addo his Bezam. Castallio probauerat ex dicto prophetæ, Egone parere faciam, & non per riam? Omnes homines esse creaturæ Dei. Quid Beza? Lib. contra Castallionem: Dico, ait, è contrario: Deum, ex quo Adamus peccauit, desisse Patrem esse in Adamo generis humani. Vide Schlüselburgium, lib. 1. Theol. Scholastica fol. 3.

D 2 A v-